

# ΑΡΙΣΤΟ



# ΦΑΝΗΣ

### ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Έν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ  
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.  
 Διὰ τὰ δημόσια καταστήματα » 20.  
 Έν ταῖς Ἐπαρχίαις,  
 ἔτησίᾳ δραχ. 14, ἑξαμηνία δραχ. 8.  
 Έν τῷ Ἐξωτερικῷ,  
 ἔτησίᾳ φράγ. 16 ἑξαμηνία φράγ. 9.

### ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λε. 50.  
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.  
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-  
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-  
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ  
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος  
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

## ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

### ΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ ΕΚΔΟΓΑΙ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΗ.

Πρό τινων ἡμερῶν ὁ ἀξιοσέβαστος πρό-  
 εδρος τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου κ. Βάλβης  
 εἶπεν εἰς τοὺς συνηγόρους τῶν κατηγορου-  
 μένων, νὰ μὴ μακρυγοῶσι καὶ περιπλέ-  
 κωνται εἰς ἐρωτήσεις, ὅλως ἀσχετοὺς πρὸς  
 τὸ ζήτημα τῆς κατηγορίας, διότι μετὰ τὸ  
 πέρας τῆς δίκης ταύτης μέλλει νὰ ἀναλά-  
 βῃ ἑτέραν κατὰ πολὺ σπουδαιότεραν τῆς  
 προκειμένης. Διὰ τῶν λόγων τούτων ὁ κ.  
 Βάλβης ἠνύθει τὴν πολύχροτον δίκην τοῦ  
 ὑπουργείου Βούλγαρη. Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ  
 κ. Βάλβη ἀνεπτέρωσαι τὰς ἐλπίδας τῆς  
 κοινῆς γνώμης, τὰς ὁποίας εἶχον σβέσει  
 οἱ περὶ τὸν κ. Βούλγαρη, διαδίδοντες, ὅτι  
 οὔτε τὸ δικαστήριον θὰ τολμήσῃ νὰ συγ-  
 κροτηθῇ, οὔτε ἡ Βουλὴ θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν  
 ἐκδίκασιν τῆς κατηγορίας, καὶ λαμβάνον-  
 τες ὡς ἀπόδειξιν τῶν συμπερασμάτων των  
 τούτων τὸ ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν προέβη, ὡς ἔ-  
 πρεπεν, εἰς τὴν προφυλάκισιν τοῦ ὑπουργ-  
 γείου Βούλγαρη.

Ἦδη δὲ, ὅτε οἱ πάντες ἐπέισθησαν περὶ  
 τῆς πραγματώσεως τῆς δίκης, ἤρχισε νὰ  
 διαδίδηται καὶ νὰ πιστευθῆται, ὅτι ὁ κ. Ζαή-  
 μης προσπαθεῖ παντοιοτρόπως, ὅπως μὴ  
 δικασθῇ τὸ ὑπουργεῖον Βούλγαρη διὰ τὰ  
 παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντα ἐκλογικὰ ὄργια,  
 καὶ τοῦτο ὅπως ματαιωθῇ ἡ δίκη· διότι  
 φοβεῖται μήπως ἐκ ταύτης προσφθῇ στίγ-  
 μα εἰς αὐτὸν καὶ ἀποδειχθῇ, ὅτι καὶ οὗτος  
 ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Βούλγαρη  
 κατὰ τὸ 1874, ἢ ὅτι ἔπραξε καὶ αὐτὸς τὰ  
 ὅμοια σχεδὸν μὲ τὸν Βούλγαρη τὸ 1869.  
 Ἡμεῖς, γνωρίζοντες ἐκ τῶν προτέρων τὸν  
 χαρακτῆρα τοῦ κ. Ζαήμη, ὅστις καθ' ἑκά-  
 στην παρουσιάζεται νομιμόφρων καὶ συν-  
 τηρητικὸς, δὲν δυσκολευόμεθα νὰ πιστεύω-  
 μεν, ὅτι πάνθ' ὅσα λέγονται ἔχονται ἀλη-  
 θείας.  
 Ὁ κ. Ζαήμης ζητεῖ νὰ μὴ δικασθῇ τὸ ὑ-  
 πουργεῖον Βούλγαρη διὰ τὰ ἐκλογικὰ ὄρ-  
 για· καὶ διατί; διὰ νὰ μὴ εὖρη ἀποχρῶντα  
 λόγον τὸ δικαστήριον νὰ καταδικάσῃ τὸ  
 ὑπουργεῖον Βούλγαρη διὰ τὰ ἀποδιδόμενα  
 εἰς αὐτὸ πολιτικὰ ἀνομήματα. Καὶ βεβαίως

πῶς δύναται τὸ δικαστήριον νὰ καταδικάσῃ  
 τὸ ὑπουργεῖον ἐκεῖνο δι' ἀντιποσέβασιν  
 ἀρχῆς, διὰ πλαστογραφίαν τῶν  
 πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, δι' ἀνατροπήν  
 τοῦ Συντάγματος, καὶ πολλὰ ἄλλα ἐγκλή-  
 ματα, ἐὰν δὲν παραδεχθῇ, ὅτι διέπραξεν  
 ἐκλογικὰ ὄργια; Ἐὰν τὸ δικαστήριον δε-  
 χθῇ, ὅτι ὁ Βούλγαρης δὲν διεξήγαγε τὰς  
 ἐκλογὰς διὰ τῆς λόγῃς καὶ αὐθαιρίας, ὅτι  
 δὲν ἀνέδειξε βουλευτὰς ἐκείνους, τοὺς ὁ-  
 ποίους ἐνόμιζε καταλλήλους καὶ συμφῶ-  
 νους πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων του,  
 τότε δὲν δύναται νὰ καταδικάσῃ τὸ ὑπουρ-  
 γεῖον Βούλγαρη δι' ὅσα ἐγκλήματα διέπρα-  
 ξε· διότι, ἐὰν παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ Βουλὴ  
 ἐκείνη τῶν 92 δὲν ἦτον ὅσοῦν ἐκ τῶν ὄσων  
 τοῦ Βούλγαρη, ἀλλὰ γνησία καὶ ἀμεμπτος,  
 προελθοῦσα ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ λαοῦ,  
 τότε δὲν πρέπει νὰ ἀποδώσωμεν τὰ ἐγκλή-  
 ματα τοῦ ὑπουργείου Βούλγαρη εἰς μόνην  
 τὴν θέλησιν αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ὁμόφρονον  
 θέλησιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους.  
 Ἴδου ποῖαι σχέψεις περιπλανῶσι τὸν νο-  
 μιμόφρονα Ζαήμη, τὸν ἐπικληθέντα σ ω-

# Κ Η Π Ο Σ

### Η ΤΡΙΑΝΔΡΙΑ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ.

Θαυμαστὴ Ἀντωνιάδη, ὦ σοφὴ Φιλαδέλφεια,  
 Ὡ Λεβίδη, σὺ ποῦ βρῖσκεις πολλὰ σχέδια καὶ νέα,  
 Καὶ καλλίτερα ἀπ' ὅλους τὴν ἀφαίρεσιν εἰξεύρεις,  
 Καὶ σπουδάξεις καὶ τοῦ κύκλου τὸ τετράγωνον νὰ εὕρης,  
 Ὡ! ἐσὺ ἀγαπημένη καὶ μεγάλη τριανδρία,  
 Ποῦ μὲ νοῦ πολὺ καὶ γνῶσι διοικεῖς τὴν ἑταιρίαν!

Ἐακουσμένη τριανδρία, ὦ Συμβούλιο μεγάλο,  
 Τί ἐγκώμια, τί ὕμνους, τί ἐπαίνους νὰ σοῦ ψάλλω!  
 Ὡ! ἐσεῖς τοῦ Ἀρσακείου οἱ λαμπρότατοι φωστῆρες,  
 Ὅπου ἔχετε ἔς τὰ χέρια τόσα τάλλητρα καὶ λίρες,  
 Καὶ εἰς ὅλα σας τὰ ἔργα κρίσι ἔχετε μεγάλη,  
 Τί στεφάνια νὰ σᾶς βάλλω ἔς τὸ σφό σας τὸ κεφάλι!

Μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα μένω κι' ἀπορῶ καὶ δὲν εἰξεύρω  
 Μίαν λέξιν, ἕναν ὕμνον διὰ σᾶς τοὺς τρεῖς νὰ εὕρω,  
 Κι' οὔτε ὠμορφο στεφάνι ἔς τὸ κεφάλι σᾶς γὰρ βάλλω,  
 Καὶ τοὺς τρεῖς σεφανωμένους εἰς τὸν κόσμον ἄσας βγάλω,  
 Κι' ὅλοι τότε νὰ θαυμάσουν τρεῖς πολυέστερους ἀνθρώπους,  
 Ποῦ ἔμπορουν γιὰ τὸν Ἀργύρη νὰ εὐραίσουν ἀγίλους τρόπους.

Διὰ σᾶς τοὺς τρεῖς κανένας δὲν ἔμπορεῖ νὰ εὕρῃ λέξι,  
 Οὔτε ὠμορφο λουλούδι, τὸ στεφάνι σας νὰ πλέξῃ,  
 Ἐπειδὴ ἐσεῖς καὶ μόνοι μὲ ἀγάπῃ καὶ σοφίαν  
 Διοικεῖται τόσα χρόνια τὴν καλὴ μας ἑταιρίαν,  
 Κι' ἔχετε τὰ χρήματ' ὅλα τοῦ Ἀρσακῆ εἰς τὸ χέρι,  
 Καὶ τί κάνετε μὲ τούτα ζωντανὴ ψυχὴ δὲν ξέρει.

Ἦτ' ἔρχῃ ὅτι  
 Ἐχετε καὶ τὸν Βασίλη τὸν καλὸ σας τροφοδότη,  
 Ποῦ φαγ' ὅλη τὴν ζωὴν του καὶ τὴν ἐρημὴν του νειότη  
 Διὰ σᾶς, καὶ κοπιᾷ γιὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ...  
 Σεῖς, ἐμάθατε κι' εἰς τοῦτον πῶς ἔμπορεῖ νὰ θησαυρίσῃ,  
 Κι' αὐτὸς ἔβαλλε εἰς πρᾶξιν τὸν σοφώτατόν σας τρόπον,  
 Ποῦ ἔμπορεῖ νὰ καζαντήσῃ ὁ κανένας δίχως κόπον.



τηρα της πατρίδος διά της υπογραφής του πολυθρυσλήτου εκείνου πρωτοκόλλου!

Ήμεεις ύφουοντες φωνήν κατά των σκέψεων του κ. Ζαήμε, προτρέπομεν πάντα συναδέλφον να συνηγορήσῃ ὑπὲρ της καταδίκης του ὑπουργείου Βούλγαρον, και να μη πάσῃ διασωπίζω την κοινήν γνώμην και ἐνθαρρύνω τους πολιτικούς, ὅπως οὗτω τιμωρηθῶσιν ὡς ἐμπρέτοι οἱ παράνομοι ἐκείνοι ὑπουργοί, και δοθῇ τρανὸν παράδειγμα εἰς τοὺς καθ' ἑκάστην παρανομούντας πρὸς βλάβην τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων και καταδυναστεύειν τοῦ φορολογουμένου λαοῦ.

Λαύριον, 23 Φεβρ. 1876.

Φίλε «Αριστοφάνης»!

Εἶναι ἀξιοί μυρίων ἐπαίνων οἱ ἐν Λαυρίῳ δειπόντες τὴν τύχην της ἐταιρίας, ἰδίως δὲ ὁ χαριτωμένος Φοντριέρ, διότι ἀφοῦ ἐδόθησαν ἐργολαβικῶς πολλὰ ἔργα ἐπὶ μειοδοτικῆς δημοπρασίας εἰς ὀρισμένην τιμὴν, μετὰ ταῦτα ἤρξθησαν τὰς τιμὰς πρὸς σπουδαίαν ζημίαν της ἐταιρίας. Δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ὠρισμένως ἂν παρὰ τῶν Φοντριέρ και Καρρετζοπούλου παραλαμβάνονται σῶα και κατὰ τὰ συμπεφωνημένα ὁ σανὸς, ἢ κριθῇ, τὸ ἄχυρον, και ἐν γένει τὸ ὄλον ὑλικὸν τὸ πρὸς χρῆσιν τῶν ζῶων της ἐταιρίας, γινωρίζω μόνον, ὅτι ὁ Φοντριέρ, καλλιεργήσας ἐν Λαυρίῳ σανὸν, ἐπώλησε τοῦτον εἰς τὴν ἐταιρίαν, εἶχε δὲ τὴν καλὴν προαίρεσιν ὁ ἴδιος νὰ παραῖδῃ και νὰ παραλαμβάνῃ, ἐπιθεβαιῶν τὴν ζύγισιν τοῦ σανοῦ διά της ζυγίσεως ἐνός μόνου κάρρου, παραλαμβανόμενων τῶν λοιπῶν ἐπὶ τῇ βάρει τοῦ ἐνός.

Ὁ Φοντριέρ, ἂν και ὁ πατήρ του χρεωκοπήσας ὡς σούρναρης ἐν Λαυρίῳ ἀρῆκεν εἰς αὐτὸν οὐκ ὀλίγα χρέη, σήμερον εὐρίσκειται μὲ περιουσίαν ὑπερβαίνουσαν τὰς 100,000 δραχμῶν διατηρεῖ ἐν Ἀθῆναις μὲ πολλὰ ἐξόδα και οὐκ ὀλίγην πολυτέλειαν τὴν οἰκογένειάν του, συγκριμένην ἀπὸ τὴν μητέρα του και τρεῖς ἀδελφάς, αὐτὸς δὲ ἐν Λαυρίῳ περνᾷ ζωὴν καὶ κόττα, ἐξοδεύων ἀρκετὰ δι' αὐτὸν και τοὺς τριτοκόλους ἀ-

δελφούς του ἐκτὸς τούτων ὁ Φοντριέρ κατάρωσεν ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι νὰ ἀποκτήσῃ και χάρα και ζῶα κλπ. Ἐξίσταμαι και ἐρωτῶ πόθεν ἄρα προέρχονται πάντα ταῦτα; ἐκ τῶν 200 δραχμῶν, τὰς ὁποίας ἐλάμβανε μέχρι τινός, ἢ ἐκ τῶν 300, τὰς ὁποίας λαμβάνει τώρα διά τὰς ἀνωτέρω πρὸς τὴν ἐταιρίαν ἐκδουλεύσεις του;

Ὁ αὐτὸς Φοντριέρ ἔχει και ἄλλο ἀνδραγάθημα· εἶνε και καταγραστὴς δημοσίων χρημάτων, διότι ἀφοῦ τὸ ὑπουργεῖον διά διαταγῆς του παρεχώρησεν αὐτῷ ἐξαιρετικῶς τὸ δικαίωμα νὰ καλλιεργήσῃ 60 ὡς ἐγγιστα στρέμματα ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν, (τοῦτο δὲ γινωρίζω καλῶς και ὁ κ. Ἀθανασιάδης, πρῶην βοηθὸς της Ἀστυνομίας, νῦν δὲ γραμματεὺς ἀτάξεως παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν) οὗτος, σφετερισθεὶς τὸ νόμιμον δημόσιον δικαίωμα, ἐκαλλιέργησε πλέον τῶν 200 στρεμμάτων. Ἐπίσης οἱ Φοντριέρ, Παπαγεωργίου και Μαρκόπουλος, ἐνεκα της ἀνικανότητος και δολιότητος των, ἐπεβάδρουν τὴν ἐταιρίαν διά τὴν ἐξόρυξιν και θραύσιν πετρῶν εἰς λεπτολίθους μὲ 20 δρ. εἰς ἕκαστον μέτρον, ἐνῶ, ἂν ἦσαν ἱκανοὶ και εὐλικρινεῖς, θὰ ἐλάμβανον τὰ πλησίον τεταμμένα ἀρχαῖα χαλίκια, τὰ ὁποία μὲ τριῶν δραχμ. δαπάνῃν καθ' ἕκαστον μέτρον ἤθελον ἀντικαταστήσει τὰς 200,000 δραχμῶν, τὰς ὁποίας ἐπλήρωςεν ἡ ἐταιρία διά τὴν ἐργασίαν ταύτην. Τὴν κατάχρησιν ταύτην δύναμαι νὰ ἀποδώσω εἰς τὴν ἀπειρίαν και τὴν περὶ τὴν ἐργασίαν ἀγνοίαν αὐτῶν.

Ἄλλοτε πάλιν, ὅτε ὁ Καραβοκράκος, Καραπατέας κλπ. ἀνέλαβον ἐργολαβικῶς τὴν προμήθειαν λεπτολίθων πρὸς δραχμ. 350)00 ἕκαστον κυβικὸν μέτρον, αὐτοὶ ἐναντίον τῶν συμφωνιῶν ἔθεσαν ἐργάτας της ἐταιρίας εἰς τὴν ὑπ' ἐργολαβίαν δοθεῖσαν προμήθειαν τῶν λεπτολίθων, ἐπιβαρύναντες οὕτω τὴν ἐταιρίαν μὲ τετραπλάσια ἐξόδα και ἀναγκάσαντες και τοὺς ἐργολάβους νὰ καταφύγωσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, πρὸς μεγίστην και πάλιν βλάβην της περιουσίας τῶν δυστυχῶν μετόχων. Πρὸς δὲ οὐκ ὀλίγη ζημίαι προσγίνε-

ται τῇ ἐταιρίᾳ, διότι αἱ ἐργολαβίαι δίδονται εἰς τοὺς ἐπιστάτας της αὐτῆς ἐταιρίας, οἵτινες ἀποφeyγοντες ὡς εἰκὸς τὴν ἐργασίαν, διά τὴν ὁποίαν μισθοδοτοῦνται, καταγίνονται εἰς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν λαμβάουσιν ἐργολαβικῶς.

Ὅυκ ἦττον σπουδαῖας ζημίας εἶνε πρόξενος ὁ Φοντριέρ, διότι οἱ ὑπ' αὐτὸν ἐπιστάται, λαμβάνοντες παρὰ τοῦ αὐθέντου τῶν πλήρη ἐλευθερίαν, διορίζουσιν ὅπου εἶνε ἐργασία και ἄλλους ὑπεπιστάτας ἐκ τῶν ἐργαζομένων. Οὐκ ὀλίγον δὲ ζημιούται ἡ ἐταιρία και ἐκ τῶν καμίνων· διότι ὁ ἀρχικαμινευτὴς και πρῶην ἐργάτης Ἀναστ. Ἀποστολίδης, οὐ μόνον ἀμαρτεῖ τῶν στοιχεωδεστέρων της καμινεύσεως, ἀλλὰ και οὐδεμίαν προτογὴν δίδει εἰς τοὺς ἐργάτας ἐν καιρῷ νυκτός· ἐκτὸς δὲ τούτου, τὰ ἐνοίκια, τὰ ὁποία εἰσπράττει ἡ ἐταιρία ἐξ ὀλων τῶν οἰκημάτων, φέροι ἀμέσως εἰς ἐξόδα ἐπισκευῆς αὐτῶν, ἐνῶ οὐδεμίαι τοιαῦτα γίνονται ποτὲ ἄλλὰ και ἂν πράγματι γίνηται, δὲν δύναται νὰ καλύψῃ παντάπασιν τὰ ἐκ τῶν ἐνοικίων εἰσπραττόμενα.

Εἰς φίλος σου.

## ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν Τετάρτην και γῆς ἐν τῷ εἰδικῷ δικαστηρίῳ ἐξηκολούθησεν ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτυρῶν της ὑπερασπίσεως. Ὁ εἰς ἐλεγεν, ὅτι δὲν ἤκουε τίποτε, ὡς νὰ ἦτο θεόκουφος καθὼς ὁ Ροιδῆς, ὁ ἄλλος ὅτι δὲν εἶδεν ὡς νὰ ἦτο θεόστραβος, ὅπως ὁ κ. Μαυρομμάτης, ὁ ἄλλος ἐφλυαρεῖ ἐπὶ πολλὴν ὥραν, καθὼς ὁ Σαρπίωλος, χωρὶς νὰ λέγῃ τίποτε, και ὁ ἄλλος ἀνεβίβασε μέχρι τρίτου οὐρανοῦ τὸν Γιάννην και τὸν Βασίλην, ἐκθειάζων αὐτοὺς ὡς ἀγαθοὺς και ἐναρέτους ἀνθρώπους, ὅπως ἐκθειάζει ὁ «Ἐθνοφύλαξ» τὸν νομιμόφρονα Ζαήμεν.

Ὁ Γιάννης και ὁ Βασίλης ἤλπιζον ὅτι ὁ ἀκούσωντι σωτικὸν τινα λόγον ἀπὸ τοὺς μάρτυρας της ὑπερασπίσεως, ἀλλ' εἰς μάτην! οὗτοι ἐλεγον ἄλλα ἀν' ἄλλων. Τοῦτο ἔκαμε τὸν Γιάννην και τὸν Βασίλην νὰ

ἀπελπισθῶσιν ἀκόμη περισσότερο και νὰ σκεπτόνται περὶ αὐτοχειριάσεως. Εἶθε ὁ οὐρανὸς νὰ ἐπιγύσῃ βάλαμον εἰς τὰς βαρυαλγούσας καρδίας των, διότι μόνον ὁ «Αριστοφάνης» κάλλιον παντὸς ἄλλου εἶνε εἰς θέσιν νὰ εἰξεύρῃ μέχρι τίνος βαθμοῦ φθάνει ἡ ἀπελπίσις των.

Τὴν Πέμπτην δὲν ἐγένετο συνεδρίασις ἐν τῷ εἰδικῷ δικαστηρίῳ διά νὰ ἀναπαυθῶσιν οἱ ἴδιοι οἱ δικασταί.

Κατὰ τὸ 1869 δεκαπέντε περίπου ἐπιλογίαι ἐξητάσθησαν, ὅπως προεβασθῶσιν εἰς ἀνθυπασπιστάς. Ἐκτοτε οἱ κατὰ διαφόρους καιροὺς ὑπουργοὶ παρέβλεψαν τοὺς ἱκανοὺς και ἐμπείρους ἐκείνους ἐπιλογίας και ἀντ' αὐτῶν προεβίβασαν ἄλλους ἀνικάνους και ἀδαεῖς. Σήμερον δὲ ὁ κ. Καραϊσκάκης, παρὰ τοῦ ὁποίου προσεδόκων πολλοὶ τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων, προτείνει νέας ἐξετάσεις εἰς τοὺς 15 ἐκείνους ἐπιλογίας, παραβλέπων τὴν ἀρχαιότητα των. Λυπούμεθα πολὺ τῇ ἀληθείᾳ νὰ βλέπωμεν τὸν κ. Καραϊσκάκη περιπίπτοντα εἰς τοιαῦτα ἀσυγγώρητα σφάλματα, τὰ ὁποία και αὐτὸς ὁ Γρίβας δὲν ἔκαμνε.

Τὴν παρελ. Τρίτην παρεστάθη ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ θιάσου «Ἰωσίας ὁ Ἀκτοφύλαξ». Πολλοὶ ἐφημερίδες ἔσπευσαν νὰ πλέξωσι στεφάνους εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἐταιρίαν, και νὰ εἰπώσιν, ὅτι ἡ ἐπιτυχία της παραστάσεως ταύτης ὑπερέβη τὰς προσδοκίας πάντων. Εἶχομεν και ἡμεῖς τὴν εὐτυχίαν νὰ παρασταθῶμεν εἰς τὴν παράστασιν ταύτην, ἀλλὰ δὲν ἴδομεν τόσα μεγάλα πράγματα, ὅσα εὐήρησθησαν νὰ γράψωσιν αἱ συναδέλφου. Παρακαλοῦμεν τὰς συναδέλφους νὰ γράψωσι τὰ πράγματα, ὅπως τὰ βλέπωσι, και νὰ μὴ ἦνε πολὺ πλοῦσιαι εἰς τοὺς ἐπαίνους των, διά νὰ μὴ κάμουν τοὺς ἠθοποιούς μας νὰ σηκώσωμεν μύτην.

Δὲν μᾶς λέγει ὁ κ. Πέτρος Κανελλίδης, ὁ γερμανὸς οὗτος γέρος, τὸν ὁποῖον ἐγκατέλειψεν ἀνεπιστρεπτὴ ἡ νεότης και ὁ ἔρωσ, και ὅστις ἀπεμακρύνθη πλέον της τύρβης τῶν διασκεδάσεων και διάγει ἐν Κηφισίᾳ τὰς μονοτόνους ἡμέρας της ζωῆς του, συγγράφων ἄρθρα περὶ τοῦ παρόντος

και τοῦ μέλλοντος της πατρίδος, πλησίον τῆς ἑκατονταετίας ἢ ὑπὸ τίνος πλατάνου τὴν σκιάν συνέταξε τὸ σπουδαιότατον και ἐμβριθέστατον ἐκεῖνο ἄρθρον, τὸ καταχωρηθὲν ἐν τῷ «Νεολόγῳ» της Πέμπτης ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν «Ἀγαθὰ φαινόμενα»; Ἡμεῖς ἀναγνόντες τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἄρθρον, ἐμείναμεν μὲ ἀνοιχτὸν τὸ στόμα, θαυμάζοντες τὸν καταπληκτικὸν ὠκεανὸν τῶν κρίσεων τοῦ κ. Κανελλίδου. Ἄν ἐξυκολούθῃ νὰ κάμῃ τοιαῦτα ἄρθρα, τὸν συμβουλεύομεν νὰ ταξειδεύσῃ εἰς ξένον κόσμον, ὅπου λάμπουν οἱ αὐγερινοὶ της μαθήσεως, διότι εἶνε μεγάλη ἁμαρτία, μὰ τὴν ἀλήθειαν, νὰ ἀήκωνται εἰς τὸν βόρβρον τῶν Ἀθηναίων αἱ τόσον λαμπραὶ ἰδέαι του.

## ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὡς βλέπομεν ἐν τῷ Κήφῳ οἱ καλοὶ συνδρομηταί μας, ἤρχισεν ὁ σατυρισμὸς τῶν καθυστερούντων ἐπὶ δύο και τρεῖς ἔτη τὴν συνδρομήν των. Ἀπὸ τοῦδε διεκόπη πλέον ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου εἰς τοὺς καλοὺς τοῦτους συνδρομητάς, τῶν ὁποίων ἐπανειλημμένως θὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα, και ἀφοῦ τοῖς ψάλλωμεν τὸν ἀναβαλλόμενον, ὅπως πρέπει εἰς τα μούτρα των, θέλομεν τοὺς ἐνάξει και δικαστικῶς. Διὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσωμεν δὲ μὲ τὸ παραπάνω διά τὰς καλὰς των διαθέσεις, θὰ δημοσιεύσωμεν με χρυσὰ γράμματα εἰς ἰδιαίτερον εἰβλίον τὰ ὀνόματά των και τὰς σατύρας των, ὅπως οὕτως ἀποθανατισθῶσι.

Κύριοι τις, γινωρίζω τὴν Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν, Τουρκικὴν και Ἀραβικὴν, ζητεῖτε παραδόσεις ἐπὶ μετρία ἀμοιβῇ. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

(Συνέχεια και τέλος· ἴδε προηγ. ἀριθ.)

Ἐναντίον διαταγῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπαρήταν ἅπασαι αἱ ἐθνικαὶ διαφειλονηκόμεναι γαῖαι παρὰ διαφόρων κατοίκων της περιφέρειας Λαυρίου, ναι ἢ ὄχι; ποῖος ὁ αἴτιος; Βόσκουσι χιλιάδες ποιμνίων ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν πρὸ πέντε μηνῶν και ἤδη ἐν γινώσει του, ναι ἢ ὄχι; ἔδωτεν ἄδειαν νὰ κατασκευάσωσιν τινὲς ἐν-

ταῦθα ἐπὶ ἐθνικῶν οἰκοπέδων τρεῖς και τέσσαρα παραπήγματα και μαγαζεῖα ἐντὸς της ἀγορᾶς ἕκαστος; ἔδωκεν ἐπίσης τὴν ἄδειαν εἰς ἄλλους νὰ κατακτῆσιν 50 μέτρα ἐπὶ της παραλίας γῆς, και νὰ κατασκευάσωσι παραπήγματα πρὸς ἐμπόριον, ἀπέκλεισε τὰς ἀποσιβασίαις και ἐπιβασίαις τοῦ λιμένος; διώριτεν ὡς πραγματογνώμονας διά τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐθνικῶν οἰκοπέδων ἀνθρώπους ἀπείρους και πατριώτας του, διατρίτων εἰσέτι αὐτοὺς ὡς τοιούτους, ἐνῶ διά μίαν ὥραν ἐπεραιούτο ἡ ἐργασία αὐτή; Ὑψώσατε σὰς παρακαλῶ φωνὴν νὰ ἐλθῃ διά τὴν δημοπρασίαν τῶν οἰκοπέδων και διανομῆν αὐτῶν ἐμπειροὺς οἰκονομικοὺς ὑπάλληλους και ὁ κατάλληλος περὶ τὴν διαίρεσιν γαιομέτρης, διότι πολλὰ θὰ συμβῶσιν ἐκ της ἀπειρίας τοῦ τελώνου, εἰς ὃν ἀντετέθη ἡ ἐπὶ δημοπρασίας ἐκποίησης τῶν οἰκοπέδων τοῦ συνοικισμοῦ. Πάντα τ' ἀνωτέρω, κ. συντάκτα, παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσωσι διά νὰ λάβῃ γινῶσιν και ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Σ. Σωτηρόπουλος, και ἴδη ποῖους ἀνθρώπους διατρίβει ἴσως ἐκ συστάσεως τινῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, καυχώμενος μάλιστα ὅτι ὑπηρετοῦσιν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ὡς ἐπιτηροζορήθημεν ὁ κ. Βουδούρης πρῶτην ἡδὴ φορὰν διευθύνει τελωνεῖον και πρὸ ἕξ μηνῶν τὰ ἐπιλοῖπα ἔτη της ὑπηρεσίας του διετέλει ἐντὸς τῶν ὑπουργείων ὡς γραφεὺς, ἵνα μὴ εἶπω ὅτι κατεγίνετο και εἰς ἄλλα ἀντικείμενα τῶν Ἀθηναίων.

Ἐπιφυλάσσομαι νὰ καταγγείλω τὸν κ. τελώνην και ἐνώπιον τοῦ κ. εἰσαγγελέως διά τα παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντα. Περὶ δὲ της κοινωνικῆς του ἐνταῦθα διαγωγῆς, ἀρκεῖ νὰ μάρη τις ὅτι ἔχει και φίλους δεκαπενταετῆ παιδία, Ἀγγλοὺς ναύτας, τοὺς ὁποίους προσκαλεῖ ἐν τῇ οἰκίᾳ του και τοῖς προσφέρει σῖκα, προσβάλων οὕτω και αὐτὴν τὴν θέσιν, ἣν κατέχει.

Ἐπίσης ἐπιφυλάσσομαι βραδύτερον νὰ ἐκθέσω ἐν ἐκτάσει τὰ διάφορα ἀνωτέρω ἀντικείμενα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δημοσιεύσω ταῦτα ὑπὸ ἰδίαν μου εὐθύνην.

Ν. Δ. Λιανοῦνάκος.

Θὰ σὰς πῶ πολλοὺς ἐπαίνους. Πρῶτος σὺ Ἀντωνιάδη  
Ἐλα, πρόβαλλε ἐμπρός μου, σὺ σοφὴ Ἀσκληπιάδη.  
Σὺ και μόνον τοὺς ἀρρώστους σὲ μιὰ μέρα τοὺς γιατρεύεις,  
Κι' ὅταν ἔλθῃς εἰς ἀνάγκην σὰν τὸν Κώστα βήτορεύεις,  
Κι' ἄμα τὸν κονδυλοφόρον ἔς τὸ λεπτό σου χέρι παίρνεις,  
Ἰσολογισμὸν ἀμέσως ἔς τὰ βιβλία ὅλα φέρνεις.

Ἐλα σὺ, Φιλαδέφεια, ὅπου ὅλα τὰ γινωρίζεις,  
Και ἔμπορεῖς τὸν Κορβανᾶ σου μ' εὐκολίαν νὰ γεμιζῆς.  
Ἐσὺ ἔχεις νοῦ μὲ μέτρον και μεγάλην εὐφύια,  
Κ' εἶσ' ἐπίτροπος μεγάλος και εἰς μία Ἐκκλησία,  
Ποῦ δὲν κάνεις τίποτ' ἄλλο, παρὰ τοίχους νὰ γκρεμιζῆς,  
Γιὰ νὰ βρῖσκης ἔτσι λόγο κάτι τι νὰ κοκκαλίζῃς.

Ἐσὺ τὸ Ἀρσάκειόν μας μέσα εἶσαι τώρα τόσο γρόνον,  
Και ἔς τὸν νοῦ σου πάντα ἔχεις τὸ Ἀρσάκειον και μόνον,  
Και ἔμπερδεύεται ἀμέσως ἡ γλυκύτατῆ σου γλώσσα,  
Ἐσὺ ἔλθῃς ἡ ἡμέρα ποῦ θὰ δώσης λόγον σ' ὅσα  
Ἐχεις κάμει ἔως τότε, κι' ὅτι σοῦ κατέβη λέεις,  
Κι' ἀπὸ τὴν συγκίνησί σου σὰν μωρὸ παιδάκι κλαίεις.

Ἄλλα ἔλα και σὺ πρῶτε μαθηματικὴ Λεβίδη,  
Ποῦ περνᾷς εἰς τὴν σοφίαν και αὐτὸν τὸν Ἀρχιμήδη,  
Και τὸ ἐξυπνὸν σου πνεῦμα ὄλ' οἱ Σύμβουλοι ζηλεύουσιν,  
Και ἐπρότεινες ἀκόμη διά νὰ δημοσιεύουσιν  
Ἰσολογισμὸν εἰς ὅλα και αὐτὰ αἱ Ἐκκλησίαι,  
Γιὰ νὰ φαίνωντ' ἐκεῖ πέρα και τὰ κέρδη κι' αἱ ζημίαι.

Δέκα χρόνους ἔως τώρα εἶσαι μὲς ἔς τὴν ἐταιρία,  
Και πλουτεῖς μὲ νέους τρόπους τὴν ταχυδακτυλοουργία.  
Ἄν ἔς τὸ Λαύριον τὴν θέσιν τοῦ Συμβούλου ἀποκτήσης,  
Μίαν ἀπὸ τὰς πλευράς του χωρὶς ἄλλο θὰ γκρεμισῆς,  
Κ' ἐπειδὴ εἰς ὅ,τι κάμνεις ἔχεις πάντα καλὴ μοῖρα,  
Ἰσως εὐρῆς κ' ἐκεῖ πέρα ἕνα πῖθον ὄλο λίρα.

Εἶσθε πάντα και οἱ τρεῖς σας μονιασμένοι ἔς της δουλειαῖς σας...  
Ἐνας πόθος, μιὰ ἐλπίδα ναγαρίζει της καρδιαῖς σας.  
Κ' οἱ τρεῖς ἔχετε μιὰ γνώμη, μιὰ γλώσσα, ἕνα στόμα,  
Κ' οἱ τρεῖς εἶσθε σὰν ἀδελφία, μιὰ ψυχὴ και ἕνα σῶμα.  
Ποῖος εἰξεύρει τί θὰ κάμῃς, ὦ μεγάλην Τριανδρία,  
Ἄν ἀκόμη διοικήσῃς τὴν χρυσὴν μας Ἐταιρία.

## ΠΑΝΑΓΗΣ ΒΕΝΙΕΡΑΤΟΣ (βουλευτῆς).

Συνδρομητῆς Κεφαλληνίας.

Καλὲ δὲν μοῦ λὲς ἀλήθεια μοῦ ζητεῖς νὰ σοῦ πληρώσω  
Συνδρομή, «Αριστοφάνη»; δὲν ἐπίστευα πῶς τόσο  
Ἐξουσιάστηκες, καμμένε, και τὰ φύλλα σου μοῦ στέλλεις,  
Και μοῦ γράφεις ὀλοένα και τὴν συνδρομήν σου θέλεις.  
Συνδρομὴν καλὴν προσμένεις ἀπ' ἐμὲ τὸν Βενιεράτο,  
Ποῦ γιὰ μιὰ πεντάρα μόνον φέρνω ὄλο ἀνω κάτω;

Τὸ ἐπίστεψες ποτὲ σοῦ, μπουνταλά, μὲ τὰ σωστά σου  
Πῶς λεπτὰ θὰ νὰ μοῦ πάρῃς μὲ τὰ τόσα γράμματά σου;  
Καιρὸ τόσο δὲν βραδέθης νὰ μοῦ γράψῃς ὀλοένα,  
Και νὰ θὲς, «Αριστοφάνη», συνδρομὴν ἀπὸ ἐμένα;  
Ἄπ' ἐμὲ τὸν Βενιεράτο, ἀπὸ ἐμένα τὸν καιρὸν,  
Της Κεφαλλονίας τὸν ψεύτην και τὸν πρῶτον κακομοῖρην;

Καλὲ πιστεψες ἀλήθεια πῶς ποτὲ λεπτὸ θὰ πάρῃς  
Ἄπὸ ἐμένα ὅπου εἶμαι σ' ὅλα φίνος κατεργάτης;  
Τί ἐνόμισες, καμμένε; πῶς μὲ ἕνα γλυκὸν λόγο  
Εἰμποροῦσες και ἐμένα νὰ μὲ βάλλῃς εἰς τὸ τζόγον;  
Δὲν λυπήθηκες της πέναις, τὸ χαρτί και τὸ μελάνι,  
Και τὰ γραμματάσματά σου, μπουνταλά «Αριστοφάνη»;

Κι' ἂν ποτὲ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἔλθω, μποῦρό μου, ἐμπρός σου,  
Και σοῦ δώσω ὅσα ἔχει ὁ σωτὸς λογαριασμὸς σου,  
Πάλι νὰ μὴ τὸ πιστέψῃς πῶς σ' ἐπλήρωσα ἀκόμα.  
Ἐγὼ ἔξεύρεις ὅτι εἶμαι ἀπὸ ὅλους πρῶτη βρῶμα,  
Κ' ἔχω πάντα γιὰ πεντάρα τὸ ματάκι μου γαρίδα...  
Λοιπὸν ἔχεις ἀπὸ ἐμένα πληρωμῆς ποτὲ ἐλπίδα;

Ἐπειδὴ, βρὲ μποῦφο, εἶχα τὴν μεγάλην εὐτυχία  
Βουλευτῆς κ' ἐγὼ νὰ ἐβγῶ ἔς τὴν καλὴν Κεφαλληνία,  
Ἄνομισες ὅτι τὸ πρῶτον σύστημά μου θὰ ξεχάσω,  
Και τὴν συνδρομὴν μὲ πρῶτον, καθὼς ἄλλοι, θὰ σ' ἐμβάσω;  
Και δὲν ἔξεύρεις ὅτι τρέχω σ' ἕναν κ' ἄλλον νὰ πωλήσω  
Τὴν βουλευτικὴν μου ψῆσον, νὰ ἔμπερσω γιὰ νὰ ζῆσω;

Παῦτε πιὰ, «Αριστοφάνη», γιατί ὅ,τι και ἂν κάνῃς,  
Συνδρομὴν δὲν θὰ σοῦ δώσω, και τὰ λόγια μόνον χάνεις.  
Ἐσὺ τὸ ἐξῆς σὲ συμβουλεύω, γιατί θέλω τὸ καλὸν σου,  
Νὰ μὴ γράφῃς ἔς τὸ βιβλίον τῶν καλῶν συνδρομητῶν σου  
Κόντιδες ὡς κ' ἐμένα, ποῦ δὲν παίρουνε γαμπάρι,  
Κι' ἂν τοὺς βάλλῃς εἰς τὴν ῥάχην τοῦ γαιδάρου τὸ σαμάρι.





### ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΑΣ.

Ὦ καλοὶ ἀριστοκράται, ἀπὸ ποῦ καὶ πῶς ν' ἀρχίσω  
 Τὰς μεγάλας ἀρετάς σας ὁ καυμένος νὰ ὑμνήσω;  
 Νὰ ὑμνήσω τὰ ὠραῖα καὶ μεγάλα σας σαλόνια,  
 Τὰ μακρὰ σας τὰ σουρτοῦχα, τὰ στενά σας πανταλόνια,  
 Τὰ κολλάρια, τῆς γραββάταις, καὶ τὰ ἀνοιχτὰ γελέκα,  
 Ἡ τῆς ὠμορφαῖς σας κόραις καὶ τὴν νέα σας γυναῖκα;

Ἐν τὰ σαλόνια σας ἐμβαίνω μὲ τρομάρα καὶ θαυμάζω,  
 Καὶ σὰν χάχας μ' ἀπορία ἀπ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ κυττάζω,  
 Κι' ὅπου, ὅπου καὶ ἂν πάγω, 'ς τὴν κουζίνα ἢ 'ς τὴν σάλα,  
 Τακτικὸ στολίδι βλέπω παντοῦ κέρατα μεγάλα,  
 Καὶ κυττῶ ἐκείνους ὄλους, ὅπου σὰς ὑπηρετοῦνε,  
 Ἄσπρα γάντια εἰς τὸ χέρι καὶ βελιάδαὶς νὰ φοροῦνε.

Ἐν τὰ καλά σας σπήτια μέσα ἔχετε ὠραῖα πιάνια,  
 Ὑπηρετάς καὶ μαγεῖρους, θυρωροὺς καὶ παραμάννα  
 Γιὰ νὰ δίνῃ 'ς τὰ παιδιά σας καθαρὸ καὶ φρέσκο γάλα  
 Καὶ νὰ τὰ περιποιῆται, καὶ κοντὰ εἰς ὅλα τὰλλα  
 Ἔχετε καὶ μιὰ φραντζέζα γαλλικὰ νὰ τὰ μαθαίνῃ,  
 Καὶ περίπατον μαζὺ των κάθε ἡμέρα νὰ πηγαίνῃ.

Ἡ ὠραῖαις σας κυρίαὶς εἶνε πάντα στολισμέναις,  
 Καὶ ἀπάνω 'ς τῆς πολτρόναις σὰν Σουλτάναις ξαπλωμέναις,  
 Καὶ γυμνὰ ἐμπρὸς εἰς ὄλους τὰ παχὰ των μπράτσα δείχνουν,  
 Καὶ ποτὲ εἰς τὴν κουζίνα ἓνα ἄματι κὰν δὲν ρίχνουν.  
 Εἰς τὴν ὄπερα πηγαίνουν, σεργιανίζουσι, τρώγουσι, πίνουσι,  
 Καὶ 'ς τοὺς ὠμορφους ἰππώτας τὸ γλυκὸ των μάτι κλίνουν.

Ἡ ἐνάρεταὶς σας κόραις μ' ἐπιμέλεια διαβάζουσι  
 Γαλλικαῖς μυθιστορίαις, διὰ νὰ διασκεδάζουσι.  
 Προσπαθοῦσι μὲ κάθε τρόπον ἐρωμένους γιὰ νὰ εὑρουσι,  
 Νὰ περνοῦνε τὸν καιρὸ τους μὲ παιχνίδια καὶ εἰξεύρουσι  
 Ν' ἀνεβαίνουν σὰν ἰππώταις εἰς τὸ ἄλογο ἀπάνω,  
 Καὶ νὰ σφίγγουσι τὰ χέρια, καὶ νὰ παίζουσι τὸ πιάνο.

Ἔχω κι' ἄλλα, κι' ἄλλ' ἀκόμη νὰ σὰς φάλλω, ἀλλὰ τώρα  
 Πολλὴ ὄρεξι δὲν ἔχω... Μὰ θὰ ἔλθῃ μία ὥρα,  
 Ποῦ τὴν πένα θὰ ἀρπάξω, καὶ τὸ στόμα μου θ' ἀνοίξω,  
 Καὶ 'ς τὸν κόσμον τὰς μεγάλας ἀρετάς σας θεὸ νὰ δείξω.  
 Κι' ἂν καλὰ δὲν ζωγραφίσω τὰ ὠραῖά σας τὰ μούτρα,  
 Ἀπὸ ἄνω ἕως κάτω νὰ μ' ἀλείψετε μὲ ποῦτρα.